

CURRICULUM VITAE

Ks. Andrzej Ryszard Szostek syn Ryszarda i Ireny z d. Zielińska, urodził się 9 listopada 1945 roku w Grudziądzu. w Grudziądzu ukończył szkołę podstawową (1952-59) i średnią – Liceum Ogólnokształcące im. Bolesława Chrobrego (1959-63). Nadto w 1963 r. w Grudziądzu ukończył siedmioletnią Podstawową Szkołę Muzyczną na fortepian. W roku akademickim 1963-64 studiował historię na Uniwersytecie im. Mikołaja Kopernika w Toruniu.

Po ukończeniu I roku wstąpił do naszego Zgromadzenia. Jako postulanta został posłany na studia seminaryjne do Lublina. Po ukończeniu I roku seminarium, jako wybitnie uzdolniony, za sugestią przełożonych przeniósł się na Wydział Filozofii KUL. Pod kierunkiem kard. Karola Wojtyły w 1969 r. napisał pracę maderską nt.: *Etyka jako nauka empiryczna w ujęciu T. Czeżowskiego i T. Kotarbińskiego*. W 1969 r. rozpoczął nowicjat w Skórcu, a 15 sierpnia 1970 roku złożył I profesję. Po ślubach powrócił do Lublina na studia teologii oraz za zgodą przełożonych podjął zajęcia przy Katedrze Etyki w charakterze aspiranta, a po roku asystenta. Śluby wieczyste złożył 15 sierpnia 1973 roku w Górze Kalwarii. na Mariankach. Tam przyjął także święcenia kapłańskie dnia 23 czerwca 1974 r. z rąk sekretarza Episkopatu bpa Bronisława Dąbrowskiego FDP.

Po święceniach pozostał w Lublinie jako doktorant i pracownik naukowo-dydaktyczny przy Katedrze Etyki KUL. W 1978 r. obronił rozprawę doktorską nt. *Filozoficzne aspekty dyskusji wokół norm ogólnie ważnych we współczesnej teologii* napisaną pod kierunkiem ks. doc. Tadeusza Stycznia. Ze strony Zgromadzenia powierzono mu obowiązki II radego domowego oraz członka Komisji Formacji. W roku 1978-79 był prefektem alumnów-postulantów. W 1980-81 uzyskał stypendium naukowe i wyjechał na Katolicki Uniwersytet w Waszyngtonie na stypendium naukowe. W 1981 został przełożonym i rektorem naszego Domu Studiów (czyli seminarium) w Lublinie oraz referentem studiów kapłańskich w Prowincji. Z końcem 1983 r. został zwolniony z urzędu przełożonego domu, jednakże otrzymał jednocześnie polecenie dalszego pełnienia funkcji do czasu ustanowienia nowego przełożonego domu, co nastąpiło 28 sierpnia 1984 roku.

W latach 1987-1993 pełnił obowiązki III radnego Polskiej Prowincji. W latach 1987-2000 był członkiem Rady Programowo-Naukowej przy Wydawnictwie Księży Marianów. Był także cenzorem publikacji z zakresu filozofii dla członków naszego Zgromadzenia. W 1988 roku został rektorem i wykładowcą w Mariańskim Domu Studiów w Lublinie, które formalnie zostało przekształcone w 1989 roku w Wyższe Seminarium Duchowne Zgromadzenia Księży Marianów.

Także w 1988 został powołany na członka Międzynarodowej Akademii Filozoficznej w Lichtensteinie. Rozprawę habilitacyjną przedstawił w 1989 roku na temat *Natura-rozum-wolność. Filozoficzna analiza koncepcji twórczego rozumu we współczesnej teologii moralnej*. Uzyskał tytuł: doktor habilitowany nauk humanistycznych w zakresie filozofii i socjologii. W 1990 r. prowadził cykl wykładów w Instytucie Studiów nad Rodziną przy Uniwersytecie Laterańskim. Tegoż roku został zatwierdzony przez Ministra Edukacji Narodowej na stanowisko docenta w KUL.

W 1992 r. został członkiem komisji ds. przygotowania do beatyfikacji o. Stanisława Papczyńskiego. W tym samym roku został profesorem nadzwyczajnym i prorektorem KUL, w latach 1992-97 był członkiem Międzynarodowej Komisji Teologicznej przy Kongregacji Doktryny Wiary. W roku 1993 został Kierownikiem Katedry Etyki

Szczegółowej KUL. W 1997 został profesorem tytularnym nauk humanistycznych, a w 2000 – profesorem zwyczajnym na KUL. W latach 1998-2004 był rektorem KUL. W roku 2001 został powołany przez Jana Pawła II na członka Papieskiej Akademii Życia.

W latach 2005-11 był IV radnym generalnym. W roku 2007 został powołany przez Sekretariat Konferencji Episkopatu Polski w skład członków *Zespołu ds. oceny etyczno-prawnej dokumentów dotyczących duchownych katolickich przechowywanych w IPN*. W 2011 roku ks. Szostek nawiązał współpracę z Instytutem Badań Interdyscyplinarnych „Artes Liberales” i kontynuował pracę po przekształceniu tej jednostki w samodzielny Wydział Uniwersytetu Warszawskiego jako wykładowca akademicki. Po przejściu na emeryturę na KUL, w 2019 roku podjął także zajęcia w Katedrze Etyki Instytutu Filozofii na Wydziale Filozofii i Socjologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.

Zainteresowania badawcze ks. prof. Szostka dotyczyły takich zagadnień jak: argumentacja w etyce, etyka a antropologia, struktura sumienia, etyka szczegółowa (zwłaszcza znaczenie życia ludzkiego, etyka społeczna), myśl filozoficzna Karola Wojtyły.

Opublikował ok. 200 prac, w tym książki:

- Der Stein um den Menschen (wraz z Karolem Wojtyłą i Tadeuszem Stycznem) (Kevelser 1979),
- Normy i wyjątki (Lublin 1980),
- Miłości gdzie jesteś? Medytacje rekolekcyjne (wspólnie z Tadeuszem Stycznem) (Lublin 1986),
- Natura – rozum – wolność (Lublin 1989, książka została przetłumaczona na jęz. niemiecki i włoski),
- Pogadanki z etyki (Częstochowa 1993),
- Wokół godności prawdy i miłości (Lublin 1995).

Jest redaktorem książki pamiątkowej wydanej z okazji osiemdziesięciolecia KUL – Nauka i wiara. 80 lat KUL (Lublin 1999) oraz współredaktorem Codziennych pytań Antygoni. Książki pamiątkowej ku czci księdza Profesora Tadeusza Stycznia (Lublin 2001).

Współpracował z redakcjami: „Ethos. Kwartalnika Instytutu Jana Pawła II KUL”, „Roczników Filozoficznych KUL”, „Zeszytów Naukowych KUL”, „Aletheia. An International Journal of Philosophy”, a także „Rivista di studi sulla persona e la famiglia Anthropotes”.

Był członkiem Wydziału Filozoficznego Towarzystwa Naukowego KUL, Lubelskiego Oddziału Towarzystwa Filozoficznego, Zarządu Instytutu Jana Pawła II i wiceprezesem Lubelskiego Towarzystwa Naukowego (od 2003). W latach 1992-1997 był członkiem Międzynarodowej Komisji Teologicznej.

Został odznaczony Orderem Palmes Académiques (2001), Medalem Komisji Edukacji Narodowej (2001), Premium Honorificum Lubelskiego Towarzystwa Naukowego (2003) i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2005), Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (2013). W 2028 roku otrzymał Medal Zasługi dla KUL zaś w 2021 roku został Honorowym obywatelem Lublina.

Jest też laureatem wielu nagród, m.in. Nagrody „Za krzewienie wartości chrześcijańskich w kulturze polskiej”, Nagrody Prezydenta Grudziądza im. Ks. prof. Janusza Pasierba (2001

r.), Nagrody naukowej im W. Pietrzaka (2003), Nagrody Rektora KUL I stopnia (2005), Wyróżnienia Lubelskiego Towarzystwa Naukowego „Resolutio pro Laude Academica” (2005).